

שְׁמוֹר הַבָּצֵל.

סָאת ש. קִצְפְּרוֹבֶסְקָן.

א. כבוש הבצל בתמיסת מלח של 15%.

1) מנקים את הבצל וקולפים אותו אחרי כן שמים אותו בחבית נקוה או בפח נקי ומכים אותו בפיטם קרום. על אלה שמים סכבה עץ עם משקלים, כדי שנהוג בכbeschש מלפפונים. משאירים את הבצלים במים האלה במשך ימים. המים מוציאים מן הבצל חמריים המעלרים וטבחים את הנולדים.

2) בעבור שני ימים מחליפים את המים באחרים וודרים מלמעלה בעשרה ק"ג מלח לכל חבית של 200 ליטר. המלח נמס מלאיו ושוקע גם למטה.

3) אחרי שלשה או חמישה ימים שופכים את התמיסה, או יותר טוב מוציאים את הבצלים וושוכבים את התמיסה. מנקים את החבית ומכנשים לתובנה בחזרה את הבצלים ומיכים אותם בתמיסת מלח של 15% יותר. בודקים את המלח בתמיסה מפעם לפעם, אם הכמות ירדה לסתה מד- 15% מוסיפים מלח. מפסיקים את הבצל כתו שרnilים לכストות את המלפפונים. בתמיסה זו משאירים את הבצל לכל הפתוח שלשה שבועות. הבצל נשאה שקוף ולבן.

4) בשמשתמשים בבצל זה לבשלו אין צורך להחזיא את המלח, מפני שאפשר כמעט את החלב הנחוץ לתבשיל; אולם כשרוצים לאכול אותו כמו שהוא מוציאים את המלח מהבצל ע"י השידתו במים חמים פעמיים אחדות. לפי טעמו של האוכל.

5) נהנים לשימוש את הבצל הכבוש, אחרי שהוציאו מטווכו את הטלחה, תוך תמצית חומץ של 3% ביהר עם יוקות נבושים אחרים בתור "פֿכוֹשׁ מְעוּרָבִי".

ב. יבוש הבצל הسلم.

1) שמים את הבצל על מצלחות בשמש. בשכבה אחת, עד שהקליפות העליונות מתקשות והבצל אבד מד- 8-10 טון ממילויו. שוקלים במתה קטנה של בצל, פורשים אותו בשמש וטפעים בפעם חורמים ושוקלים ובותחים אם כמות הבצל היג'יל אבדה ממילויו כ- 10%. בלילות כשייש רטיבות באירור סכימים את הבצל.

2) תולים את הבצל באאטבאות לא נבותות ביותר באופן שהאור יכול להניע בכל בצל ובצל, את האטבאות מסדרים באופן שיהו רווח בין המערבות.

ג. יבוש בצלים חתולים (בתור נסיך).

1) קולפים וחותכים את הבצלים במונגת יד, אבל החתכים יהיו לא מקבילים לעוקץ, כי אם בווית ישרה אלין, ע"י זה אנו מקלים על היבוש. עובי החתיכות לא עליה על חזי ס"מ (3 מילימטר).

2) טובלים את החתיכות בתמיסת מלח קרה של 5% עד 10% במשך 5-10 רגעים.

3) פורשים את החתיכות על מצלחות בשכבה דקה בשמש, וביליה מיכים אותן.

4) כשהחתייכות נשברות בין האטבות הניעו אל יישון המלא.

5) יוטפחים בנייר שעווה וושומרים אותן בתיבה נקיה.